

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P. P., spol. s r. o., P.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. M. S., advokátom, H, proti žalovanému: **C. J. Š., s. r. o., P.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. L. B., advokátom, S., **v konaní o zaplataenie 24 518,53 Eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. júna 2010, č. k. 3Cob/73/2009-46, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. júna 2010, č. k. 3Cob/73/2009-46 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 30. 06. 2009, č. k. 19Cb 63/2009-6 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 10 248,55 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti nárok žalobcu ohľadom istiny zamietol. Nárok žalobcu na zaplataenie úrokov z omeškania vylúčil na samostatné konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách konania. Uviedol, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplataenie ceny za vykonané dielo - stavebné práce na stavbe A. Z. P. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny nárok sa riadi ustanoveniami § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že v danom prípade medzi účastníkmi došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo, pričom rozsah prác a ich kvalita boli dohodnuté a rovnako bola dohodnutá cena - teda účastníci sa dohodli, že cena bude určená podľa platných cenníkových položiek - ODIS. Žalovaný nespochybnil cenu za stavebné práce, spochybnil a namietal len správnosť účtovania cenových prirážok. Z tohto vyplýva, že žalobca pri fakturovaní prác mal postupovať v súlade s touto dohodou a pokiaľ tak nepostupoval, podpísanie mesačných súpisov vykonaných prác žalovaným, na ktorých bola uvedená aj cena za tieto práce, v tom ktorom mesiaci vykonané, v ktorých žalobca účtoval aj cenové prirážky, nemohla založiť

novú dohodu o cene, pretože ešte v priebehu súdneho sporu žalobca niekoľkokrát prehlásil, že dohoda o cene bola podľa platných cenníkových položiek ODIS. Ak teda žalovaný súpis prác podpísal, stotožnil sa s tou cenou iba do tej miery, že predpokladal, že cena účtovaná žalobcom aj v časti cenových prirážok je v súlade s dohodou. Pochybnosti žalovaný vzniesol ešte v priebehu vykonávania prác v marci 2002, kde ako u A., a. s., tak u žalobcu namietať u jednotlivých cenových prirážok ich nadhodnotenie a zosumarizoval vtedy svoju započítaciu námietku voči žalobcovi na sumu 288 864,80 Sk vrátane DPH a žiadal o vystavenie dobropisu. Taktiež uviedol, že domnievať sa, že listom z marca 2002 žalovaný potvrdil dohodu o percentuálnej výške cenových prirážok, teda, že do tej miery ich uznal, odporuje tomu, že žalovaný, ako to vyplýva z ďalších podaní v priebehu sporu predpokladal, že žalobca mal nárok a správne účtoval prirážku podľa metodiky ODIS a len uplatnil nadhodnotenú percentuálnu výšku, čo znalecké dokazovanie sčasti vyvrátilo. Ak teda vznikla dôvodná pochybnosť o správnosti účtovania cenových prirážok a žalobca prehlásil pred znalcom, že v časti prirážok za mimostaveniskovú dopravu nemožno zistiť z účtovníctva túto skutočnosť, nemožno to pričítať na ťarchu žalovaného. Súd preto ustálil, že ak znalecké dokazovanie spochybnilo správnosť účtovania cenových prirážok podľa určeného a dohodnutého spôsobu určenia ceny za dielo, vychádzal z tejto skutočnosti ako preukázanej a bolo na žalobcovi, aby uniesol dôkazné bremeno, že tomu tak nie je. Preto v časti cenových prirážok za mimostaveniskovú dopravu, súd nárok žalobcu neuznal a rovnako aj v časti prirážok za sťažené podmienky - resp. územné vplyvy, lebo u tejto prirážky žalobca nesprávne túto prirážku pomenoval, nakoľko chýba základ oprávnenosti účtovania tejto prirážky.

V časti, týkajúcej sa účtovania prirážky za globálne zariadenie staveniska, súd prihliadol k dôkazu, t. j. súpisu podpísanému svedkom S. a keďže všetko zariadenie žalobca zabezpečil, v zmysle záverov znaleckého dokazovania mu v celej uplatnenej výške tento nárok patrí. Preto v tejto časti súd posúdil nárok žalobcu ako dôvodný.

Čo sa týka započítacej námietky žalovaného v smere k nárokom zo zodpovednosti za vady, súd poukázal na právne zdôvodnenie žalobcu v záverečnom stanovisku, keďže skutočne žalovaný nepreukázal, že namietané vady diela včas uplatnil, a preto nemožno priznať pre vznesenú námietku premlčania žalobcom tieto nároky. Súd zistil, že skryté vady diela sa vyskytli v rozpätí 3-4 mesiacov po ukončení prác v septembri 2002, a preto bolo povinnosťou žalovaného tieto vady vytknúť bezodkladne a postupovať v zmysle § 437

Obchodného zákonníka. Ak niektoré skryté vady diela žalovaný sám odstránil, sám sa podľa súdu obral o nároky súvisiace s touto zodpovednosťou, ktoré mu patria. Čo sa týka započítanej námietky žalovaného v smere k nárokom zo zodpovednosti za škodu, žalobca sčasti uznal nároky žalovaného čo do sumy 52 600,-- Sk a v tejto časti zobral žalobu späť. Nárok žalovaného napríklad v súvislosti s odcudzením ocelevej nádrže žalobca poprel a pokiaľ žalovaný nepredložil dôkaz o tom, že takúto nádrž skutočne vlastnil a ako došiel ku škode 14 000,-- Sk, súd nemal ako tieto jeho tvrdenia preskúmať, lebo na tieto tvrdenia žiadne dôkazy nepredložil. Rovnako je tomu u faktúr za strážnu službu. Z jednotlivých faktúr súd priznal žalovanému cenové prirážky, ktoré boli fakturované faktúrami č. 1501, 1701, 1801, 1901, 2201, 2301, 2401, 2601. V týchto faktúrach bola fakturovaná mimostavenisková doprava, globálne zariadenie staveniska a sťažené podmienky. Mimostavenisková doprava bola fakturovaná 10,5% z fakturovanej sumy, globálne zariadenie staveniska 2,95% a sťažené podmienky 1,8%. Žalobcom neoprávnené účtované cenové prirážky predstavujú 429 897,50 Sk ponížené o mimostaveniskovú dopravu a sťažené podmienky. Nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania súd v zmysle ust. § 112 ods. 2 O. s. p. vylúčil na samostatné konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách konania.

Na odvolanie žalobcu, žalovaného a štatutárneho zástupcu žalovaného, Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej. Rozsudok súdu prvého stupňa v zamietavej časti zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na istine 14 269,98 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že súčasťou faktúr je súpis vykonaných prác a dodávok. Tento súpis vykonaných prác a dodávok je podpísaný jednak stavebným dozrom p. S., ako aj konateľom spoločnosti Ing. A. J. Tak, ako bolo konštatované pred súdom prvého stupňa a vyplýva to zo svedeckých výpovedí, jednotlivé práce pred začiatkom ich vykonávania boli odsúhlasené zo strany žalovaného a žalobcu a následne boli vykonávané. Po vykonaní prác bol odsúhlasený súpis vykonaných prác, bola zoškrtaná cena a po dohode potom bola vyhotovená faktúra. Samotný konateľ spoločnosti pred odvolacím súdom uviedol, že on odsúhlasoval súpis vykonávaných prác a cenu diela. Nie je pravdivé stanovisko, že toto vykonával iba samotný p. S. Z takto vykonaného dokazovania potom vyplýva, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil, ak za uzavreté dohodnuté dielo, kde bola dohodnutá aj cena diela, nepriznal žalobcovi uplatnený nárok. V tomto uplatnenom nároku odvolací súd nezistil, že boli účtované prirážky za cenu diela, predmetom nároku boli v návrhu uvedené faktúry. Tieto faktúry neboli zo strany žalovaného zaplatené a z tohto

dôvodu odvolací súd mal za to, že prvostupňový súd nesprávne vo veci rozhodol, ak nepriznal dôvodne uplatnený nárok zo strany žalobcu vo vzťahu k žalovanému. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o dielo v ústnej forme. Táto zmluva o dielo sa uzatvárala každý mesiac. Každý mesiac bol odsúhlasený súpis prác a dohodnutá cena diela. Takto uzavreté zmluvy o dielo boli následne predmetom fakturácie, ktoré tvoria súčasť uplatneného nároku v žalobe. Doposiaľ cena diela zo strany žalovaného nebola zaplatená. Čiže z tohto dôvodu žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením ceny diela, a preto odvolací súd priznal žalobcovi rozdiel nezaplatenej uplatnenej sumy čo do zamietavej časti. Tým, že prvostupňový súd zaviazal žalovaného na zaplatenie rozdielu sumy, t. j. uplatneného nároku vo vzťahu k žalovanému, v tejto vyhovujúcej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny, avšak pokiaľ došlo k zamietnutiu žaloby čo do rozdielu, odvolací súd v tejto časti zmenil výrok rozsudku prvého stupňa z dôvodu, že súd nesprávne na základe vykonaného dokazovania vo veci rozhodol. Vec nesprávne právne posúdil i napriek tomu, že skutkovo sa dostatočne s uplatneným nárokom vysporiadal. Podľa odvolacieho súdu, nie je možné sa stotožniť s právnym názorom súdu prvého stupňa, ktorý nepriznal, alebo ktorý odpočítal mimostaveniskovú dopravu a sťažené podmienky z nezaplatenej ceny diela, ktorá je predmetom tohto nároku. Bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dohodnutá cena diela a táto bola odsúhlasená, ale nebola iba zaplatená. V danom prípade aj súdny znalec konštatuje, že platí dohoda. Odvolací súd zdôraznil, že v obchodnoprávnom vzťahu prednosť má zmluvná dohoda a až následne, ak nie je dohodnuté, prichádza do úvahy všeobecný predpis.

Odvolací súd ďalej uviedol, že prvostupňový súd ohľadom zodpovednosti za vady vec správne právne posúdil. Zodpovednosť za vady je potrebné uplatniť v zmysle platných právnych predpisov Obchodného zákonníka. Z výpovede svedka p. S. vyplýva, že vady, ktoré boli uplatnené voči žalobcovi boli odstránené, šlo iba o drobné vady. Nárok zo zodpovednosti za vady sa nemôže zamieňať s iným nárokom v zmysle ust. § 440 Obchodného zákonníka. Ak vznikne nárok na zodpovednosť za vady, tento má byť uplatnený ako nárok zo zodpovednosti za vady a nie ako náhrada škody. Pokiaľ ide o ďalšie vady, tzv. skryté vady, tieto v lehote neboli vo vzťahu k žalobcovi zo strany žalovaného uplatnené. Pretože bola vznesená námietka podľa § 428 Obchodného zákonníka, prvostupňový súd, ako aj odvolací súd s touto námietkou sa musel vysporiadať. Zodpovednosť za vady bola oneskorene uplatnená, a preto nemôže byť v súdnom konaní takáto zodpovednosť za vady priznaná. Jednoznačne z výpovede vyplýva, že o skrytých vadách sa žalovaný dozvedel tri až

štyri mesiace po ukončení práce. Uplatnená zodpovednosť za vady až v roku 2005 je oneskoreným uplatnením takéhoto nároku. Na takýto uplatnený nárok už odvolací súd nemohol prihliadať a taktiež nemohol prihliadať ani prvostupňový súd. Z uvedeného dôvodu táto započítacia námietka vo vzťahu k žalobcovi zo strany žalovaného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o uplatnenú náhradu škody za odcudzenú oceľovú nádrž, ktorá sa nachádzala v priestoroch staveniska, aj v tomto prípade odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu. Nebolo preukázané, aby zo strany žalobcu došlo k odcudzeniu predmetnej nádrže. Neboli splnené podmienky pre priznanie takéhoto nároku, čiže neboli splnené podmienky zo zodpovednosti za škodu vo vzťahu k žalobcovi.

V prípade ďalšej započítacej námietky alebo ďalšieho dôvodu, týkajúceho sa spotreby elektrickej energie a nároku za stráženie objektu, odvolací súd uviedol, že o tomto nároku bolo právoplatne rozhodnuté uznesením zo dňa 13. 01. 2009 č. k. 19Cb 63/2009-476, keď došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby vo vzťahu k žalovanému. Odvolanie proti tomuto uzneseniu nebolo podané, čiže tento nárok sa stal právoplatným. Na ďalší odvolací dôvod týkajúci sa postúpenia pohľadávky zo strany A., a. s., vo vzťahu k žalobcovi, odvolací súd poukázal ako na nedôvodný, pretože medzi postupcom a postupníkom bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok podľa § 524 Občianskeho zákonníka. Táto zmluva je platná. Žalovaný nepreukázal v tomto súdnom konaní a resp. aj v odvolacom konaní, že zaplatil dlh postupcovi a z tohto dôvodu nárok postupníka vo vzťahu k žalovanému je dôvodný.

S poukazom na uvedené odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v zamietavej časti a zaviazal žalovaného úhradou rozdielu sumy tak, ako je to uvedené v petite rozsudku odvolacieho súdu. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd vo vylúčenej časti na samostatné konanie.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie v zákonnej lehote s poukazom na ust. § 238 ods. 1 O. s. p., ktoré odôvodňuje tým, že rozsudok v časti, v ktorej bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenené, spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), ako aj na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu zo strany odvolacieho súdu, ktorým postupom súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Podľa názoru žalovaného odvolací súd nesprávne právne posúdil nárok žalobcu, pokiaľ ide o zaplatenie istiny 14 269,98 Eur a v tejto časti podal

dovolanie. Čo sa týka dovolacieho dôvodu v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p., v tomto smere dovolateľ poukazuje na skutočnosť, že skutkové zistenia nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu a táto okolnosť spôsobuje, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený, nepreskúmateľný, nepresvedčivý, chýba mu právne zdôvodnenie, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia so zreteľom na to, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu je potrebné vždy považovať za odňatie účastníkovi možnosti konať pred súdom. Žalovaný zároveň poukázal na ďalšie vady konania, ktoré spočívajú v tom, že odvolací súd vykonával dôkazy, a to predovšetkým dopĺňal výsluch žalovaného, v dôsledku čoho vyhodnotenie dôkazov nie je možné už následne napadnúť riadnym opravným prostriedkom. V tomto štádiu konania bola podľa dovolateľa porušená zásada dvojinstančnosti konania, keď vykonanie dôkazov a ich vyhodnotenie, právne posúdenie nepodlieha už odvolaciemu konaniu (nález ÚS 400/09-57).

Dovolateľ uviedol, že medzi účastníkmi nebola uzavretá písomná zmluva o dielo, bola uzavretá len ústna zmluva, pokiaľ ide o predmet diela s tým, že bol dohodnutý spôsob fakturácie, ako aj cena, a to podľa cenníka „ODIS“. Keďže žalobca fakturoval ceny za dielo v rozpore s cenníkom „ODIS“, žalovaný odmietol zaplatiť faktúry a žiadal započítať nesprávnu výšku účtovania prirážok vo vzťahu k nezaplateným faktúram. Zo skutkových okolností je podľa žalovaného nepochybné, že žalobca účtoval jednotlivé prirážky v rozpore s cenníkom „ODIS“. Podľa záveru odvolacieho súdu účtované prirážky boli vzájomne dohodnuté a boli súčasťou nezaplatených faktúr. Dovolateľ má za to, že ide o zásadný omyl a nesprávne skutkové pochopenie a následne nesprávne právne posúdenie. Zdôraznil, že objekty boli realizované predchádzajúcim zhotoviteľom diela firmou A., a. s., P., pred tým, ako žalobca začal stavebné práce v objekte žalovaného. Je nepochybné, že žalobca zrealizoval tieto stavebné práce, avšak ako subdodávateľ v čase, keď zhotoviteľom bola firma A., a. s., a teda nárok na účtovanie globálneho zriadenia staveniska mal A., a. s. a nie žalobca ako subdodávateľ. Súd preto nesprávne posúdil oprávnenosť účtovania prirážky, keď poukázal len na skutočnosť a dôkaz, ktorým je súpis zo dňa 18. 05. 2008, ktorý vypracoval svedok S., ktorý obsahuje súpis prác uskutočnených žalobcom.

Žalovaný ďalej zdôraznil, že nie je pravdivé tvrdenie odvolacieho súdu, že žalovaný v námietkach voči postúpeniu pohľadávky neunesol dôkazné bremeno a nepredložil žiadne dôkazy. Žalovaný dodal, že od počiatku neuznával dotknuté pohľadávky, námietky voči fakturácii prirážok sa vzťahovali na všetky faktúry, t. j. aj na faktúry A., a preto záver súdu

považuje žalovaný za nesprávny a neprijateľný. K samotnému postúpeniu pohľadávky žalovaný uviedol, že podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Základnou podmienkou takéhoto postúpenia pohľadávky je určitosť a identifikovateľnosť pohľadávky. V tomto prípade nie je samotná pohľadávka a jej výška určitá a identifikovateľná. Zo zmluvy nie je zrejmé, o akú pohľadávku ide, na základe akých skutočností vznikla, čoho sa týka a podobne.

Podľa žalovaného, mal žalobca pri fakturovaní prác postupovať v súlade s uzavretou dohodou. Ak žalovaný súpis prác podpísal, stotožnil sa s tou cenou iba do tej miery, že predpokladal, že cena účtovaná žalobcom aj v časti cenových prirážok je v súlade s dohodou. Preto ani následné uhrádzanie týchto faktúr, v ktorých boli fakturované cenové prirážky nemožno podľa žalovaného považovať za súhlas s fakturovanými cenami, pretože žalovaný sa domnieval, že cena vrátane týchto prirážok bola fakturovaná správne. Dovolateľ poukázal na to, že pochybnosti vzniesol ešte v priebehu vykonávania prác v marci 2002, kde ako u A., a. s., tak aj žalobcu, namietal u jednotlivých cenových prirážok nadhodnotenie a zosumarioval vtedy svoju započítaciu námietku voči žalobcovi na sumu 288 864,80 Sk vrátane DPH a žiadal o vystavenie dobropisu. Nemohlo preto podľa názoru žalovaného dôjsť k premlčaniu tohto nároku s poukazom na ustanovenie § 388 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Na základe vyššie uvedeného považuje žalovaný rozhodnutie odvolacieho súdu za nesprávne, pričom napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Preto navrhuje, aby dovolací súd v napadnutej časti rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie, alternatívne rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že dovolanie žalovaného je nedôvodné. Podľa názoru žalobcu nie je možné spätne spochybníť už uhradené faktúry, ktorými bolo vyfakturované dielo len preto, že žalovaný dodatočne spochybnil oprávnenosť vyfakturovaných čiastok, keď ich predtým riadne odsúhlasil a potvrdil aj prevzatie diela podpisom zápisnice o odovzdaní a prevzatí. Žalobca má za to, že vznikla perfektná zmluva, a preto námietky žalovaného uvedené v dovolaní považuje v celom rozsahu za právne irelevantné. Vzhľadom na uvedené, navrhuje, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdil v plnom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 242 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je opodstatnené.

Dovolací súd je pri preskúmaní právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu viazaný rozsahom dovolacieho návrhu a uplatneným dovolacím dôvodom. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodom uvedeným v dovolaní sa prejavuje nielen vo viazanosti dôvodom zodpovedajúcemu niektorému v zákone vymedzenému dovolaciemu dôvodu, ale predovšetkým vo viazanosti tým, ako bol tento dovolací dôvod v dovolaní opísaný, t. j. uvedenie okolností, z ktorých dovolateľ usudzuje, že uvedený dovolací dôvod je daný.

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak je konanie súdu, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané, postihnuté niektorou z väd, uvedených v predmetnom ustanovení. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p.

Ďalej prípustnosť dovolania proti rozsudku upravuje ust. § 238 O. s. p., a to pre prípad rozsudkov odvolacích súdov, ktorými bol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenený podľa ods. 1, resp. v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci podľa odseku 2 a tiež v prípade, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. (odsek 3).

V posudzovanom prípade odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v napadnutej zamietavej časti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu, ktorá istina prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde, z ktorého dôvodu je dovolanie prípustné podľa ust. § 238 ods. 1 a ods. 5 O. s. p.

Dovolací súd sa osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že skutkové zistenia odvolacieho súdu nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu, čo podľa dovolateľa zakladá prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Vadou konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je taký závadný procesný postu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej judikatúry o postup, odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom, ide tiež v prípade rozhodnutia, ktorého odôvodnenie nespĺňa zákonné náležitosti.

Ako vyplýva z obsahu spisu, súd prvého stupňa uzavrel, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo, pričom rozsah prác a ich kvalita boli zmluvne dohodnuté a rovnako bola dohodnutá aj cena, určená podľa platných cenníkových položiek – ODIS. Žalovaný nespochybnil cenu za stavebné práce, ale spochybnil a namietal len správnosť účtovania cenových prirážok. Z toho vyplýva, že žalobca pri fakturovaní prác mal postupovať v súlade s touto dohodou a pokiaľ tak nepostupoval, podpísanie mesačných súpisov vykonaných prác žalovaným, na ktorých bola uvedená aj cena za tie práce, v tom ktorom mesiaci vykonané, v ktorých žalobca účtoval aj cenové prirážky, podľa súdu prvého stupňa nemohla založiť novú dohodu o cene. Podľa tohto súdu žalobcom neoprávnene účtované cenové prirážky predstavujú celkom sumu 429 897,50 Sk, ktorá suma po odrátaní od zostatku 738 645,20 Sk predstavuje sumu 308 747,70 Sk, resp. 10 248,55 Eur. V tejto časti súd žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil, ak za uzavreté dohodnuté dielo, kde bola dohodnutá aj cena diela, nepriznal žalobcovi uplatnený nárok. V tomto uplatnenom nároku odvolací súd nezistil, že boli účtované prirážky za cenu diela, predmetom nároku boli v návrhu uvedené faktúry. Podľa odvolacieho súdu medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o dielo v ústnej forme. Táto zmluva o dielo sa uzatvárala každý mesiac. Každý mesiac bol odsúhlasený súpis prác a dohodnutá cena diela. Takto uzavreté zmluvy o dielo boli následne predmetom fakturácie, ktoré tvoria súčasť uplatneného nároku v žalobe. Doposiaľ cena diela zo strany žalovaného nebola zaplatená. Čiže z tohto dôvodu žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením ceny diela, a preto odvolací súd priznal žalobcovi rozdiel nezaplatenej uplatnenej sumy čo do zamietavej časti

rozhodnutia súdu prvého stupňa. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že odvolací súd nezdôvodnil, na základe akého skutkového zistenia a na základe akých právnych skutočností dospel k záveru, že skutkové zistenie súdu prvého stupňa, týkajúce sa uzatvorenia jednej komplexnej zmluvy o dielo, je nesprávne, z ktorého dôvodu je potrebné vychádzať zo skutkového zistenia, že účastníci uzavreli každý mesiac novú zmluvu o dielo, v ktorej zmluve si určovali aj cenu diela. V tejto časti je rozhodnutie odvolacieho súdu pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné.

Konanie odvolacieho súdu v zmeňujúcej časti je tak postihnuté vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, s prihliadnutím ku ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaniu žalovaného v tejto napadnutej časti vyhovel a rozsudok Krajského súdu v Prešove podľa § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie v zmysle § 243d ods. 1 O. s. p. znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová